

Čís. 4980.

Odklad exekuce vyklizením (zákon ze dne 25. dubna 1924, čís. 86 sb. z. a n.).

Zavázala-li se povinná strana smírem, že byt bezpodmínečně vyklidí a výslovně se vzdala dobrodiní zákona o odkladu exekuce vyklizením, nelze jí povolit odklad exekuce.

(Rozh. ze dne 28. dubna 1925, R II 114/25.)

Žádost dlužníka o odklad exekuce vyklizením soud první stolice zamítl, rekursní soud odklad povolil.

Nejvyšší soud obnovil usnesení prvního soudu.

Důvody:

Rekursní soud povšiml si sice toho, že se povinná strana podle smíru, obsaženého v protokolu soudu první stolice ze dne 15. ledna 1924, jednak zavázala byt, o který jde, bezpodmínečně do 31. prosince 1924 vykliditi, jednak se při tom výslovně vzdala dobrodiní zákona ze dne 25. dubna 1924, čís. 86 sb. z. a n., ale nepřikládal tomu právního významu, maje za to, že nelze se vzdáti dobrodiní onoho zákona, poněvadž jde o ustanovení, mající na zřeteli udržení veřejného pořádku mezi obyvatelstvem, tedy o veřejnoprávní ustanovení. Tomuto právnímu názoru nelze však přisvědčiti. Zákon ze dne 25. dubna 1924, čís. 86 sb. z. a n. nevyklučuje a nezakazuje, by se povinná strana nemohla vzdáti ochrany, kterou jí zákon poskytuje, zákon také nenutí povinnou stranu, by použila této ochrany, nýbrž jí dává na vůli, by odložení exekuce nuceným vyklizením navrhovala. Může-li tedy zákona tohoto ve prospěch povinné strany použito býti jenom na její návrh, jde o právo, povinné straně na vůli dané, z čehož vyplývá, že se povinná strana práva toho může také závazně vzdáti a, uzavře-li o tom smlouvu — jako v tomto případě — je to platná, neboť nezakázaná a dovolená smlouva. Vzdávši se výhody onoho zákona, nemůže se povinná strana jí dovolávati.

Čís. 4981.

Vzdaly-li se strany v exekučním řízení po prohlášení usnesení jeho doručení, počíná lhůta §u 65 odstavec druhý ex. ř. dnem prohlášení.

(Rozh. ze dne 28. dubna 1925, R II 117/25.)

V exekučním řízení odmítl rekursní soud rekurs jako opožděný. Důvody: Dle §u 65 odstavec druhý ex. ř. činí rekursní lhůta v exekučním řízení zpravidla 8 dnů. Rekursní lhůta počíná dle §u 124 c. ř. s. dnem, kdy usnesení bylo straně doručeno, poněvadž se však strany dle zprávy prvního soudce po prohlášení napadeného usnesení jeho doručení vzdaly a proto doručení nebylo zapotřebí, běží dle poslední věty citovaného §u 124 c. ř. s. rekursní lhůta ode dne prohlášení usnesení. Ježto usnesení bylo

prohlášeno dne 27. ledna 1925 a rekurs podán teprve dne 27. února 1925, jest opožděn a byl proto odmítnut.

Nejvyšší soud napadené usnesení potvrdil z jeho duvodu.

Čís. 4982.

Dopravní řád železniční.

Pokud nelze dráze přičítati zavinění při hasení nábytkového vozu zapáleného jiskřením.

(Rozh. ze dne 28. dubna 1925, Rv II 158/25.)

Žaloba proti dráze o náhradu škody, ježto byl za dopravy nábytkový vůz požárem poškozen, byla zamítnuta soudy všech tří stolic, Nejvyšším soudem z těchto

důvodů:

Pokud se žalobkyně domáhala náhrady škody za ohněm poškozený nábytkový vůz a za věci v něm se nalézavší z duvodu, že se nábytkový vůz za dopravy po dráze vzňal, nabyt rozsudek prvního soudu, jímž žalobní nárok opírající se o uvedený důvod nebyl za opodstatněný uznán, právní moci a zbývá otázka, zda oprávněn jest žalobní nárok, pokud opírá se o další důvod, že totiž dráha při hasení hořícího vozu do stanice P. dopraveného nevynaložila péči řádného obchodníka (čl. 282 obch. zák.). Uplatňujíc dovolací důvod čis. 2 Šu 503 c. ř. s. neprávem vytýká žalobkyně, že nebyl slyšen také znalec z oboru dopravnictví nábytkových vozů. Jako důvod proč ještě tento znalec (znalci) měli býti slyšení, uvádí žalobkyně, že znalec z oboru železniční dopravy a znalec z oboru hasičství nepodali ohledně zavinění dráhy při hasení shodných dobrozdání. Avšak řešiti otázku zavinění není povolán znalec, to jest věcí soudu a ježto k jinému účelu postrádaný znalecký důkaz navržen nebyl, právem odvolací soud tohoto důkazu neprovedl. Co se týče dovolacího důvodu čis. 4 Šu 503 c. ř. s., až na to, že odvolací soud nesprávně má za to, že podle Šu 95 žel. dopr. ř. ručí dráha toliko za hrubou nedbalost neb úmyslnost, čemuž ale tak není, ježto dotýčný § stanoví pouze rozsah ručení dráhy, ji na základě jiných předpisu postihujícího, není ani tento dovolací důvod opodstatněn a jest odvolacímu soudu přisvědčiti, že dráze, co se dotýče hasení, zavinění, najmě opomenutí péče řádného obchodníka (čl. 282 obch. zák.) přičítati nelze. Podle zjištění nižších soudů bylo k hasení, když vlak s hořícím vozem dojel, ve stanici P. všechno, totiž stříkačka, voda, mužstvo připraveno, vůz na koleji čis. III. byl postaven blízko studny a ihned bylo s hasením započato. Když po vynesení některých věcí z vozu plameny byly udušeny, byl vůz, protože nemohl k vuli provozu na koleji čis. III. zůstat, přestaven na kolej čis. VI. s volným přístupem a poblíž vody. Zde v hasení bylo pokračováno a po zavolání místního hasičstva byl oheň asi ke 2. hodině po půlnoci zdolán. Dovolatelka shledává zanedbání náležité péče se strany dráhy v tom, že vůz byl postaven na kolej čis. III.